

Eero Hyvärinen (s.1927 Kuopio)
Pirttiniementie 108
79100 Leppävirta
017-553 3603
040-769 2101

Antinpuiston ateljee, Antinpuisto 8, 78250 Varkaus

Opinnot

Yksityisopintoja Unto Immosen johdolla Kajaanin opettajavalmistuslaitoksen seminaarissa 1949-1954
Lukuisia kuvataidekursseja
Kuopion yliopiston kuvataideseminaarit 1967, 1968, 1969
Varkauden kuvataideyhdistyksen seminaarit 1970 Varkaudessa ja 1972 Firenzessä (Italiassa professori Silvio Lofredon johdolla)

Opintomatkat

Ruotsi 1949, Neuvostoliitto 1968, Unkari 1968, Italia 1972

Yksityisnäyttelyt

Varkaus 1962, 1965, 1966, 1975-1983, 1985, 1988, 1989, 1990, 1992, 1993-1998, 2000, 2002, 2003, 2005 ja 2008
Kuopio 1995
Leppävirta 1988, 1995, 1997, 1999-2001, 2004 ja 2005
Joroinen 1988 ja 2001
Helsinki 1983, 1985, 1989, 1995
Lontoo 1983, Tukholma 1983, Hampuri 1984
Rovaniemi 2004

Yhteisnäyttelyt

Osallistumiset yhdistysten näyttelyihin useilla paikkakunnilla:
Savon Kolmikantanäyttely-7, 1967 Helsinki
5-tien taide 1970
Läänin kolmikantanäyttely 1967
Useita aluenäyttelyitä

Ulkomaiset yhteisnäyttelyt

Petroskoi 1967 ja 1982, Tanska 1967 ja 1969

Taidekilpailut ja palkinnot

Kajaanin kaupungin kuvataidekilpailut 1951, I palkinto/öljymaalaus
Suomen opettajavalmistuslaitoksen kuvataidekilpailut
Hämeenlinna 1953, I-palkinto/akvarelli, II-palkinto/öljyvärimaalaus, III-palkinto/piirustus
Helsinki 1954, II-palkinto/akvarellit, II-palkinto/pastellit, IV-palkinto/öljyvärimaalaus
Nuoren Voiman Liiton valtakunnalliset kuvataidekilpailut
Kouvola 1955, I-palkinto/akvarellit, I-palkinto/pastellimaalaus, II-palkinto/piirustukset,
IV-palkinto/öljyvärimaalaukset
Turku 1957, I-palkinto/pastelli, I-palkinto/piirustus, II-palkinto/akvarellit
Varkauden kaupungin taidepalkinto vuonna 1975

Teoksia kokoelmissa

Varkauden kaupungin kokoelmat
Maire Gullichsen-Nyströmin kokoelma
Yksityiskokoelmissa kotimaassa ja ulkomailla.

Muu toiminta

Kulttuurikilpailujen taidearvostelijana sekä Varkauden kuvataideyhdistyksen juryn jäsenenä.

Taideasiantuntijan lausunnot Eero Hyvärisen taidemuseon vuosinäyttelyissä olleista teoksista:

Seppo Niinivaara vuonna 1961:

Akvarellisti Eero Hyvärisen töistä on mielestäni suurikokoisin "Ilta"-niminen paras. Tumma tunnelmallisuus on siinä tuotu ilmi ehyimmin ja yhtenäisemmin. Muut työt vaikuttavat satunnaisemmilta. Kuitenkin on pieneen Kainuun maisemaan kuin sattumoisin tullut vesivärimaalaukselle luonteenomaista keveyttä ja ilmavuutta. Syryään jätetyissä töissä pyrkii väriasteikko kuoleutumaan, värit saivat likaisen ja tunkkaisen yleissävyn.

Sven Grönvall vuonna 1962:

E. Hyvärinen osoittautuu tällä kertaa minun mielestäni näyttelyn parhaaksi tekijäksi. Hyvärisen suurehko maalaus "Hinaajia" on hyvin hallittu, näkemykseltään ja tekotapansa puolesta rikas, elävä työ. (Sitä paitsi aiheena hyvin arvokas) Sen hankkimista Varkauden kaupungille voin vakavasti ja lämpimästi suositella. Hyvärisen molemmat pastellit ovat myöskin pehmeässä tunnelmallisuudessaan ansiokkaita, ennen kaikkea hinaaja-aiheinen iltamaisema pyrkii ehjään ja elävään kokonaisvaikutukseen ja saavuttaa sen myös näyttelyyn hyväksytyissä töissään.

Olli Valkonen vuonna 1963:

Eero Hyvärinen maalaa yhtenäisesti ja varmantuntuaisesti sommitellen. Hänen värinkäyttönsä on kuitenkin raskasotteista ja kompaktia sekä jollain tavoin liaksi yhteen ilmeeseen kaavoittunutta, jotta se voisi päästä vapautumaan.

Olli Valkonen vuonna 1964:

Eero Hyvärisen leveisiin laajoihin pintoihin perustuva maalaus on viime näkemästä eheytynyt ja keventynyt.

Olli Valkonen vuonna 1966:

Informalismista ei näyttelyssä enää näy paljon merkkejä. Eero Hyvärinen on kuitenkin tehnyt äkkinäisen käännöksen siihen suuntaan ja saanut jo tehdyksi pari komeanlaista "roiskemaalausta".

Olli Valkonen vuonna 1968:

Maalausten joukossa on monia, jotka merkitsevät uutta vaihetta tekijänsä kohdalla. Eero Hyvärinen esimerkiksi on vaihtanut realisminsa varsin solidiksi abstraktismiksi, johon nyt toivoisi vain lisää liikkuvuutta.

Olli Valkonen vuonna 1970:

Muita mieleen jääneitä maalauksia näyttelyssä olivat Eero Hyvärisen harmoniset punasävyiset vapaamuotoiset maalaukset.

Olli Valkonen vuonna 1972:

Entisten tuttujen tekijäin panos näyttelyssä sisältää suhteellisen vähän poikkeamia entisestä. Eero Hyvärinen on kuitenkin yllättävästi ryhtynyt tavoittamaan ekspressiivistä ilmettä maalaukseensa ja varsin lupaavin tuloksin.

Olli Valkonen vuonna 1973:

Muutakin mainittavaa näyttelyn teoksista tietysti olisi. Eero Hyvärinen muun muassa on maalannut raikkaita vihreäsävyisiä maisemakuvia.

Olli Valkonen vuonna 1975:

Eero Hyvärinen on puolestaan katsellut syksyn värejä ja yrittänyt poistaa omia pidikkeitään. Maalaus on täyteläistä, tuoreempaa kuin ennen, uudistunutta.

Olli Valkonen vuonna 1976:

Ja jos sitten etsimme tuoreen maalauksellista öljyvärien käyttöä, voimme pysähtyä hengittämään Eero Hyvärisen maisemien merellistä atmosfääriä.

Olli Valkonen vuonna 1977:

Eero Hyvärinen ei jätä ilmaa väriensä väliin, vaan sulauttaa ne tiiviisti toisiinsa, mutta silti hänen maalauksissaan on ilmaa ja mehevyyttä ja sitä nykyisin paljon enemmän kuin aikaisempina aikoina. Siinä suhteessa hän on tosin siis muuttunut, mutta peruskysymys on lopulta yhtä vakavan tunnollinen kuin ennenkin.